

Bitte

Kétféle metrókocsi van. A korszerűbbekben az ablakok mentén futnak a padok, az utasok szemben ülnek. Ha a szerelvény végén vagy elején áll, s nincs tömeg, átlát a vagonokon, s látja a kocsi mozgását, ahogyan jobbra-balra sodródik, ahogy emelkedik és süllyed. Ugyanaz ismétlődik. Sárga korlátok, fekete kapaszkodósíjak, lehajtott ablakok, gombnyomásra kikapódó ajtók. A hírfal képernyői a mennyezetten. A régiekben kupék állnak, négyen nyomorognak egyben. A kupék nyitottak, a kocsi zárt, nincs átjárás. Ugyanaz ismétlődik. Tarka műanyag ülészet, lábtartónak használt fűtőtest, kétszárnyú fémkilincs, a hírfal képernyői a mennyezetten. Az ajtók záródásakor villogó lámpa.

Bitteaufstáigjen.

Szálljon föl az A platzon. Ne váltson jegyet. Utazzon a H platzig. Hat megálló. Kerülje az ellenőröket.

Újabb fajta szerelvény érkezik. Ezeket az ellenőrök is jobban kedvelik. Kettesével jönnek, közrefogják az utasokat. Egy szakaszt zárnak le, az egyikőjük előrerohan. Míg rohan, a mellére tűzi az igazolványát. Jegyeket, bérleteket. Bitte. Van hogy hárman jönnek. Jöjjön velem, a következő állomáson leszállunk. Bitte. Van hogy egy egész állomást lezárnak, s a leszállókat ellenőrzik. Utazzon tovább egy állomást, szálljon le, gyalogoljon vissza.

Velem nem basztok ki.

Ha a szerelvény végén vagy elején száll föl, s nincs tömeg, átlát az egészen. Látja, hol szállnak föl az ellenőrök. Ha éppen.

Maradjon nyugodt. Táskáját engedje le a válláról, tegye a lábához. Ülőhely nincs, állnia kell, kibírja. A szíj helyett a kapaszkodórudat szorítja. Kézfeje bütykein megfeszül a bőr. Maradjon nyugodt.

Könnyebb, ha nem visz magával pénzt.

Már az állomáson kinéz magának egy nőt. A közelében ül le, a szemközti padra. Kicsit odébb tőle. Ha lesz hely. A nő a telefonján olvas. Testével a vágány felé fordul. Az utasok egyedül állnak, mindenki a vágány felé fordul. A falat nézik. A telefonjukat nézik. A talpfákon ugráló egereket nézik. Fejükön fülhallgató. A falat nézik. A falakon függő hirdetéseket nézik. Forduljon féloldalt. A szerelvény mindjárt érkezik. Szél kerekedik az alagútban. Megfodrozza a nő szoknyáját.

Állapítsa meg, hogy jó lába van.

Jó lába van.

Bitteaufstájgen. Nem száll föl. Várt. Megöleli. A nyakánál közel húzza magához. Az ajtók záródnak. Az ablakon keresztül látja, távolodva látja. Nem látja már.

Ki tudja, milyen törvénynek engedelmeskedve, a vagon majdnem teljesen kiürül.

Egy másik nő vonja el a figyelmét. A K Tornál szállt föl, ülőhelyet is talált. Szemben, kicsit odébb ül le. Nincs veszve semmi. Észrevétlen oldallpillantásokkal megsaccolja a nő korát. Még nincs harminc.

Figyeljen a megjelenésére.

A nő hintáztatja keresztbe tett lábát. A cipő hegye fel-felemelkedik a lábhegyénél. A sarokba ült, hátával az ablaküvegnek támaszkodik, csipőjét előrenyomta, elterül az ülésen. A kabátja szárait szétvetette, kezét összefonta az ölében. Tekintete elmereng a hírfal felé. De nem a híreket olvassa. Gesztenyebarna haja a vállára omlik.

Figyelje meg a cipőjéből kitüremkedő zoknit. Állapítsa meg, hogy milyen színű.

Zöld.

Leszálláshoz készülődik. A hatodik állomás következik, H platz. Karjára veszi a táskáját, a legrövidebb utat keresi az ajtóig. Amikor már majdhogy célhoz ér, egy utolsó pillantást vet a nőre. Megtorpan. A nő a legtermészetesebb mozdulattal az orrához nyúl. Előbb a bal orrlikát túrja meg, majd pedig az ujjai a jobb orrlikba vándorolnak. Hosszú, keskeny ujjai vannak. Az orrnyerge meggörbül, orrcimpái földuzzadnak. Végül ujjával összecsapentti az orrát, megdörzsöli, az arca kipirul.

Essék szerelembe.

Azonnal.

Újabb megálló következik, vakító fények gyúlnak. Az ajtó nyomógombja pirosból zöldre vált, az ajtók szétcsúsznak. Bitteaufstájgen.

Elfelejt leszállni.

A nő felocsúdik, a kabátjából előveszi igazolványát, a nyakába akasztja, s elkiáltja magát.